

Новият член на фамилията

като на другите големи. Прай го тъй бабата. Тя като сложи главничката го прибира и като зарастне става малко и хубаво” (Съботинова 2002: 71).

Фичерите пазят пъпчето до 40-тия ден от раждането “за здраве” и след това го хвърлят или заравят в земята, но чужд човек не трябва да знае къде е. Лингурарите го поставят на скрито място, защото вярват, че то предпазва от уроки. Ако детето е болно или урочасано, слагат пъпчето във водата, в която го къпят и по тази начин то оздравява. След като приключи с пъпната връв, бабата увива бебето в стари чисти дрехи, дрипи (“да остарее като тях” - “тракийски” калайджии) и го оставя за известно време, докато оправи майката след раждането.

При всички цигански/ ромски групи *роденото с “було”, “ризка”* дете се смята за “много късметлия” /”буг бахтало”/. Бабата прибира булото и го изсушава, като то в последствие се използва само в семейството. Особено помага за предпазване от зли сили, магии, за любовен късмет. Вярата в изключителната сила на родилната ципа е много силна (фичери, кардараши, хорохая). В Силистренско в случаите, при които се ражда момиче с було, в групата веднага започват да го “пазарят” за снаха. При отказ се стига до караница, побоища и заплахи (Съботинова 2002: 71).

Циганите/ ромите са убедени, че късметлии са и децата, родени на го-